

www.abuzerakbiyik.com.tr den alınmıştır.

BEN TÜRKÜNÜN TÜRKÜ BENİM SEVDAMDİR

MEHMET ACET (AŞIK SEFAİ)

KIRŞEHİR'DE BOZLAK BARAK'TA İSKAN

İL İL DOLAŞARAK EYLEMİŞ MESKEN

ANADOLU BAŞTAN BAŞA BİR DESTAN

BEN TÜRKÜNÜN, TÜRKÜ BENİM SEVDAMDİR

ELAZIĞ'IN HANÇERESİNİN RENGİ VAR

KERKÜK HOYRATININ BİR AHENGİ VAR

URFA İLE ÜÇÜNÜN DE DENGİ VAR

BEN TÜRKÜNÜN, TÜRKÜ BENİM SEVDAMDİR

URFA DEYİP HEMEN ORDAN GEÇİLMEZ

TÜRKÜ, GAZEL BİRBİRİNDEN SEÇİLMEZ

BEŞİRİ HOYRATA PAHA BİÇİLMEZ

BEN TÜRKÜNÜN, TÜRKÜ BENİM SEVDAMDİR

ARGUVAN, ERZİNCAN, SİVAS'TA KALDIM

AŐIKLARIN AVAZINA ÇOK YANDIM
ERZURUM'DAN KARS'A KADAR UZANDIM
BEN TÜRKÜNÜN, TÜRKÜ BENİM SEVDAMDİR

MUĐAMLAR DİYARI AZERBAYCAN'I
TİFLİS'İ, TEBRİZ'İ, ACEMİSTAN'I
YANIK KEREM SÖYLER MANAZ DESTANI
BEN TÜRKÜNÜN, TÜRKÜ BENİM SEVDAMDİR

KARABULUT KARADENİZ DAĐINDA
HORONLAR OYNANIR BAHÇE BAĐINDA
KEMENÇE ELİNDE YAYLA YOLUNDA
BEN TÜRKÜNÜN, TÜRKÜ BENİM SEVDAMDİR

HORA ÇALAR RUMELİNİN SAZLARI
YANIK AVAZLARI,,GÜZEL SESLERİ
ATAM YURDU UNUTAMAM SİZLERİ
BEN TÜRKÜNÜN, TÜRKÜ BENİM SEVDAMDİR

BOLU DAĐLARI DA KÖROĐLU YURDU
MAZLUMU ZALİME EZDİRMEM DERDİ
TÜRKÜLERLE KALKAN TUTUP, GÜRZ VURDU

BEN TÜRÜNÜN, TÜRKÜ BENİM SEVDAMDIR

EFELER DİYARI, ZEYBEK TÜRKÜSÜ

SEDA VERİR DAĞLARINDA YANKISI

HER BİR ZEYBEK BİR EFENİN ÖYKÜSÜ

BEN TÜRÜNÜN, TÜRKÜ BENİM SEVDAMDIR

DADALOĞLU TOROSLARI DOLAŞMIŞ

TÜRKÜLERİ PADİŞAHLA SAVAŞMIŞ

KISASLI SEFAİ BİR PAZAR AÇMIŞ

BEN TÜRÜNÜN, TÜRKÜ BENİM SEVDAMDIR

Zilan

Bu kara yazgıdır Zilan;

Topraksız olmak, yetim kalmak yetmezmiş kimin

Sensiz de olmak kara yazgıdır kurban...

Bilisen

Kaç gece kaç gündüz adın sayıklamışam

İçimden atamamışam

Küçelerde yolun gözlemişem

El etmişem, işmar etmişem

Sen gülmüş geçmişsen Zilan...

Ne zaman büyümüşsen farketmemişem

Ne zaman ellerin büyümüş

Ne zaman gözlerin büyümüş

Ne zaman börünmüşsen kara çarşafa

Bir gözlerin görmüşem ceylan kimin

Vurulmuşam.

Sen gülmüş geçmişsen Zilan...

Daracık köçelere sığmamış sevdam

Seni Halilrahman'a sormuşam Anzılha'da

Urfa kalasında Nemrut köşküne adın kazımışam

Sen gülmüş geçmişsen Zilan...

Şimdi gelin olisen telli duvaklı
Yine gülü misen biye?
Kara Şar'dan gelen deli oğlan deyi misen?
Sevdanı içime gömdüm bile sen
Bu kentin hampara taşlarına sır sakladım.
Üç kuruşluk başlık parasına değer miydi Zilan...
Bilirem dahlin yoktur bu işte.
Törelere böyle demiş
Yazgılar böyle çizmiş.
Kim karşı gelmiş ki sende gelesen.
Atalar boynumuz kıldan incedir demiş...

Her şafak seninle sökerdi Zilan.
Sıcak yaz geceleri seninle eserdi.
Ben siye şiirler okurdum.
Sen biye Urfa türkülerini...
Yediveren gülleri kimin açılırdın baharla
Karakoyun deresinden çiçekler getirirdin.
Önceleri inanmamıştım sevdigine.
Anladım zamanla.
Seni yitirmek kor kimin yaktı yüreğimi;

Acımı anla...

Kar ender yağıardı Urfa'ya

Sevdamız yağın kar kimin aktı.

Hatırlı misen bir de tutkumuz

Yağmurda 'çömçe gelin' oynamaktı...

Şimdi sen mi gelin olisen Zilan?

Sevgin bir yanda Törelere diğere yanda

Duydum ki 'KUMA' olimişsen

Akar suda saman çöpü gibi çaresiz

Ve de köle kimin İtaatkar, sessiz

Gidisen

Oldu mu ya?...

Kaçıncı asrını yaşamakta Harran'da toprak?

Bu kenti terkediyeim Zilan.

Anzılha'da kutsal balıklar şahidim olsun ki

Bu kenti terkediyeim...

Yasak mayın tarlalarını

Kaçakta kol verenleri

Can verenleri terkediyeim...

Efsunlu akrepleri, çıyanları

Urfa kalasında kenetlenen

Efsane şahmaranı

Kümbetlerde barınan sahipsiz insanları, terk ediyem.

Körpecik bedenine uzanan hoyrat elleri itmediğin için

Yıllardır söylenen ninniye yazgı bellediğin için

Bu kenti terk ediyem...

Bu sana son satırlarım Zilan...

Biliyem unutacaksan beni.

'Unutmam' deme biye

Davullar uranda unutmalısın.

Yoksa nasıl yaşayabilir

İnsan...

Hani nar ağaçları çiçek açardı ya

Hani Urfa divanı çalınırdı sıra gecelerinde.

İşte ben

Her çiçek açanda nar ağaçları

Ve söylenende Urfa türküleri

Seni ve gülüşünü hatırlayacağam...

Bundan böyle cigaramda dumansın

Kaçak tütünden sarılmış...

Her içime çekişte ağun yakacak beni.

Kendini düşünmedin

Beni düşünmedin

Sevdanı düşünmedin

Çocuklarını düşün.

Seni tutsak

Beni esrik eden töreler

Çocuklarını da yakacak bir gün...

Bu kara yazgı değildir ZİLAN...

Topraksız olmak, yetim kalmak yetmezmiş kimin

Sensiz olmak da kara yazgı değildir kurban...

Bu çağlar boyu insanları kul eden

Bağnazlıktır.

Ki yıkılacak.

Bilesen ZİLAN

Sen görmesen de

Ben görmesen de

Ceylan gözlü çocukların görecektir ZİLAN...

Celal Ülgen

URFALIYA KASİDE

Abuzer Akbıyık' a

İbrahim Tezölmez

Kaside yazar, memduhu çiğköftedir...

Külhanda gül yetiştirir,

Kasap dükkânında bülbül

Satıra inat!

“Sırgası” heybeye karşı,

Rezzakı üzümünü doldurmuş

Merkebe biner bağ yollarında

Katıra inat.

Evleri kala'ya karşı,

Yüreği Çift Kubbe

“Degenek” oynar düğünde

“Ebu cenah”tır, asâsı cellat çivili

Kollar kasılı, ökçe basılı

“Sako”, “çine”e asılıdır

-tello gider yan gider tello-

Yürüyüşü “yanfırı”, âheste beste
Hem şanlı, hem delikanlıdır

Ehl-i keyftir;
Keçe üzre çift yastık,
Zubun giyer ince ipek
Yan gelir, yatar eyvanda.

Köfte yoğururken güfte yapar;
Güftesinde isot, bulgur baş tacı
Köftesi acı mı acı.

Evlerinin önü kuyu “hayad”ında “arış”;
Ak bahtlı, altın tahtlıdır:
Tahtı yazdan yaza kurulur dama,
Bahtın suratı bir karış...

Dam damlar kışın
Ev şırıl şırıl
Teşt kor, leğen kor, dam loğlar
Urfalımda yürek yine pırıl pırıl.

Nemrûdi zulümlere uyanmış sabahları
Tepedekiler hep tepeden bakarak
Sabret demişler, bekleyen derviş demişler
Demişler ki, sabırla koruk helvâ.

Allah var, gam yok
İnancı İbrahimce...
Eyyûb'un sabrınca
Sabırla bekler,
Keldanilerden kalma
Mağarasında,
Yıllardır, yüzyıllardır bekler
Durur hâlâ...

Kalenderdir rinttir;
Dünyayı satar bir pula.
Cömerttir, dağıt çömçeyle,
Kaşıkla topla.
Gamlıdır;
Dam damlar, çocuk ağlar,
Borçlu kapıda.

Ses dâvûdi, özü merttir;
Dosta dost, düşmana düşman,
Heybesi sırgası
Dert üzre derttir.

Hulhu yoktur, ihmaldir,
Çelebidir;
Mezatta kuzu koyun
Celebidir.
Ağadır, azaptır;
Yıllardır, yüzyıllardır ihmalden
Sahipsizlikten muazzeptir.

Türküsünde atlar sallar başını,
Hayâl atı kanatlıdır.
Eller tutmuş ağey
Sular başını,
Eller aya, o atlıdır...
Hoş sohbet, dili tatlıdır.
Ey İbrahim bu şiirin,
Elhak, ince sanatlıdır!...

HALAY

Abuzer Akbıyık

Davul sesine, zılgıt sesi karışır
Yüreklere kor düşer, yanar ha yanar
Çocuk genç yaşlı, hep el ele tutuşur
Oynar Şanlıurfalım, oynar ha oynar

Zurna ağırdan çalarken, Hasan Dağı
Kalpler birleşir, olur sevgi yumağı
Eller bir dantel gibi örerken ağı
Gönüller aşka gelir, kaynar ha kaynar

Eli kulakta dertli bir hoyrat söyler
Nemlenir gözler, içine hüzün çöker
Kimi gözyaşı döker kimi ah çeker
Söyler yanık türküyü, söyler ha söyler

“Urfa bir yana düşer zülûf gerdana
Bu nasıl baş bağlamak her gül bir yana”
Düz'de güler, kımılta başlar şivana
Ağlar kendinden geçer, ağlar ha ağlar

Elinde ipek mendil, kırmızı beyaz
Kah oturur kah kalkar, yoruldum demez
Davucunun önünde titrer titremez
Duygular bir sel olur, taşar ha taşar

Eller havada, dört abide misali
Değnek oynu vakar ciddiyet timsali
Yiğittir merttir yoktur eşi emsali
Cengi harbi'de coşar, coşar ha coşar

ANEY

1

Mustafa Dişli

Ben siye bu mektubu Aksaray' da yazıyam,

Ne "Delice" ötüşü ne "Yusubu tutan" ın sesi var

Ne kazan kebabı ne şıllık kokusu var

Dolaştım adım adım aşhanaları

Lokantaları

Karnım doymadı leyy

Sen şimdi kara bahtım gibi

Kara sac üzerinde bazlamaç yapisan

Hem yapisan hem aktarisan ley

Buram buram karacadağın pirinci gibi

Ter dökisen

Doldur şişeye o damlalarını

Esans gibi kokliyim, leyy...

Dün gece gene seni rüyamda gördüm

Keşkeşli ayzeynen eyvanda gezisen

Babam kırk düğme yeleğini soymuş

Üzü kesik annebi ayakkabısını çıkarmış

Sen onu yellisen...

Kızaney çok zor bu Őehirde yaŐamamak

Ama siye söz veriyem

Okuyacađam adam olacağam

Seni tandırlıhtan

Tezek dumanından

Kızgın güneŐ altından kurtaracağam, leyy

O ćiđ köfte yođuran elleriden perem.

KIZ ANEY

2

Bu mektubu siye Şimdi, Beyođlu'ndan yaziyam

Deste deste derdim var Aney

Seni çok ksemiŐem

Gedeme kenarında kleđin içindeki

Su mu ayran mıydı, Aney

Şimdi cnge ekilmiŐsen

TeŖi eliyde biye kazaklık ynk mi eęrisen

Yoksa ırık mı çevirirsen

Bütün bunlardan seni kurtaracaęam leyy

Okuyup gelecaęam

Dergah dergah yazılar

Sütun sütun minaralar yanına

Sıra sırra saf saf

Fabrika bacaları koyduracağım

Yeminliyem Aney

Siye hayırlı evlat olacağam

Boranı kiftesi yuvarlıyan elleriden perem.

KIZ ANEY

3

Bu mektubu da, tarihinin büyük şehrinde

Sokakları geniş geniş Ankara' da

Gökdelenlerin gölgesinde yazıyam

Topdağı' nın Dedeyin Serinci'nin gölgesinde arıyam Aney...

Son sınıftayam siye faydalı olamasam namerdem

Bir sabah güneşle beraber

O ak saçlarını iri dişli darakla darıyken

Bir fabrika dumanı göreceksan...

Babam sevincinde yiğit göğsüne vuracak

Bacım Heco zılgıt çalacak

Ve Urfam cennet bahçalarına dönecek

Fırat' la Harran' ı barıştıracam.

Aney, eğ kulağı, bi söz söyleyicem

Gelir gelemez evlenicem

Arına – namusuna

Teline duvağına

O kınalı ayağına

Kurban olduğum

Urfalı iste, leyy

Burda evlenemem Aney

Yuvamı kurduktan sonra

Derdimi derdikten sonra

Ben siye kul köle olacağam, Aney

Seni Allah' tan sonra seviyem Aney!...

KIZ ANEY

Okudum Aney

Adam oldum

Artık dertlerden kurtulacahsan

Artık siye bakan var

Oğlıy öğretmen oldu.

Get Dergah' a kurban kes

Gamı kederi

Karakoyun'a akıt

Oğlıy öğretmen oldu

Hastahaney doktorsuz

Sokakları yolsuz

Mektepleri hocasız

Fabrikaları bacasız kalmayacak

Gül eğlen leyyy...

Ođlı bakan oldu.

Yumurtalı köfte yođuran elleriyden öperem, leyy...

KIZ ANEY

Bu beşinci mektup

Ancak bu kadar.

Sebep olan, kebab ola...

İşleri yarım bıraktım

Yapamadım.

Yedik yumruğu

Hıyanetin cezası

Bende onlarla çektim

Ne ekdim

Neler biçtim ?

Beni affet anam,

Aney...

25 Temmuz 1970

Kaynak: Şanlıurfa Sevdalısı Mustafa Dişli, Abuzer Akbıyk, Sembol Yayınları, Şanlıurfa , 2009

URFA KURTULUŐ MARŐI

Hulusi Kılıçaslan

Dağlarda uęuldar gklerde gürler

Yankılar durmadan söyler o günü

Urfa'yı bir daha kükrer görürler

Her Onbir Nisan'da anarken dünü

Tarihe nişandır kurtuluşumuz

Bize armağandır kurtuluşumuz

Bir eşsiz destandır kurtuluşumuz

En büyük şereftir Türk oluşumuz

11 Nisan 1920 Şanlıurfa'nın Fransız işgalinden kurtarıldığı gündür.